

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . . . 10 .
pe 1/4 an . . . . . 5 .
pe 1 lună . . . . . 2 .
N-ril de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Scrisoarea dlui Dr. Mihu.

În lume totul e supus evoluției, îndeosebi în viața politică schimbările adesea se fac cu o repeziune uimitoare. Eiar cei cari dintr'un motiv ori altul nu vor să țină socoteala de schimbările produse, ajung ori să nu mai aibă nici o importanță, ori dacă în virtutea trecutului lor marele public nu i-a dat încă uitării, aminteste despre dâșii cel mult ca despre — *anacronisme!*

Kossuth — ca să vorbim numai despre lucrurile din patrie — cât de puternică individualitate a fost! Impresia caracter unei epoci mari din viața poporului maghiar. Totuși pentru că nu voia să țină socoteala de schimbările făcute, a rămas un anacronism: „guvernator” — *căci kormányzó ur* — îi ziceau — care nu mai avea însă pe cine și ce să dirigeze, pentru că dintr'o intransigență, ce poate să fie rară în felul ei, n'a vrut să recunoască noua stare de lucruri, n'a vrut să se întoarcă în țeară și alături de un Deák, Eötvös, Andrássy, Tisza și alții, să lucreze pe terenul vieții publice.

Lucrurile au mers însă înainte și fără el, ear' azi desigur că fiul său Ferencz este cel dintâiu care simte zădărniciia luptei partidului kossuthist. Și încă la Unguri kossuthismul, intransigența asta ciudată, mai are înțeș: pentru că poporul maghiar l'a legat strâns de naționalism și de orice revendicare față de Austria. E deci o armă eficientă pentru a presiona asupra Coronei.

Intransigența noastră, a Românilor, are însă înțeles numai într'un singur caz: dacă ne aratăm și de fapt tot atât de tari, de stăruitori și de curajoși, pe cât de mare este hotărârea de a nu lăsa nimic din câte am formulat deja...

Altminteri ajungem niște intransigenți ridicoli, ori, în cazul cel mai rău, niște luptători cari eacă așa, zicem că luptăm pe teren politic, dar nu suntem în stare să arătăm niciun rezultat, dar nici măcar să deșteptăm speranțe că odată tot vom ajunge la creangă verde.

Noi am pus nu odată întrebarea: *cine mai crede serios că prin lupta noastră o să recucerim autonomia Ardealului*, punctul I din programul dela 1881? Cine crede, că de dragul nostru numai, se va reveni asupra dualismului, și-l vor face întrebându-ne pe noi, cari ori cât de cumiați am fi, nu suntem în sfatul unde se decide asupra soartei patriei.

Fiindcă am avut curajul să punem astfel de întrebări, confrății dela Brașov au sărit asupra noastră și după ce ni-au timbrat de „maghiaroni”, ni-au amenințat cu fulgere și trăsnete: ne vor nimici adică și zdrobi prin — *argumente*.

Au trecut însă cinci zile în mijloc și neprihăniții intransigenți dela Brașov n'au mai suflat nimic de trădarea noastră, ba au încetat — oprindu-se la al patrulea articol — și cu seria pornită la adresa tinerilor grupăți în jurul „Libertății”...

Ce s'a petrecut? Ce l'a oprit pe directorul și proprietarul gazetei brașovene să întrerupă campania sa de salvare națională începută cu atâta sgomot?

Nimic altceva, decât că în acest interval s'a publicat în „Libertatea” scrisoarea dlui Dr. I. Mihu, pe care am reprodus-o și noi. Scrisoarea aceasta a venit ca o bombă asupra redacției dela Brașov și l'a desconcentrat pe bătrânul publicist, care ori și cât ar fi de intransigent, atâta știe chibzui și nu se da cu capul de pereți, ci văzând puterea noului curent, și-o fizis: N'am să las nici o iasă din program, asta-i sigur. De ce să mă mai bat însă cu morile de vânt, ca în primăvara saului 1892 și la alte atâtea ocazii?

A desarmat deci. A întrerupt seria de articole în care pe tinerii dela „Libertatea” îi făcea cu ou și cu oțet; n'a mai încercat să ne „nimicească” și „sdrobească” nici pe noi, măcar că se laudase tare cu „argumentele” — și — ceea-ce e mai semnificativ — *nu suflă nici un cuvânt* despre scrisoarea dlui Dr. I. Mihu.

Poate că va veni d'aci încolo, după ce-și va frământa bine creierii. Se poate. Constatăm însă că în numărul de ieri înțeleptul director se pronunță cu multă cunoștință de cauză despre „Chestiunea limbii în Austria”, combatând „răutatea” șovinistilor, polemizând îndeosebi cu „Budapesti Hirlap”; are vaste informațiuni despre „O academie de drept italiană în Trento”, vorbește cu competență despre „autonomia” catolicilor... Mă rog, despre toate câte pe Români nu i'importă așa de tare cum îi interesează ideile desfășurate cu atâta claritate, înțelepciune și sinceritate de dl Dr. Mihu în epistola sa...

Noi unii îi cunoaștem așa de bine pe directorul gazetei dela Brașov, încât citind epistola dlui Mihu, am fost siguri că dl Murășanu va amuți.

De, în fața dlui Mihu nu mai merge cu — argumentele de până aci. În mijlocul învâlmășelii de până acum epistola dlui Mihu a venit ca o lumină și bufuitele obișnuite să însă la vînt numai în întuierec, se înțelege că trebuiau să orbească... A amuțit și vorbărețul dela Brașov.

Ce era să spună?
Că dl Mihu nu pricepe politică națională?

Dar Româniimea întregă îi cunoaște ca pe un bărbat distins, cum-pnit la vorbe și fapte, o minte de elită, față de care bșagoavele nu pot avea nici o valoare!

Că e interesat?
Dar dl Mihu are atâta venit, că proprietarul gazetei din Brașov s'ar simți fericit să aibă atâta capital!

Că serie să-și facă reclamă?
Dar cine nu știe că dl Mihu este modestia întrupată?

Totdeauna le știe însă bine și dl Murășanu, știe că s'ar blama grozav când l'ar ataca pe dl Mihu... A suflat deci retragerea.

Pe lângă alte efecte bune, ale epistolei d-lui Mihu, eată și aceasta: Pentru că dacă e vorba ca Români să mediteze asupra multilor și salutarelor idei din scrisoarea d-lui Mihu,

e nevoie mai presus de toate ca spiritele să nu fie întăritate de suspiciuni și invective ca cele pe cari „Gazeta” le vîrșea cu atâta îmbelșugare asupra tuturor celor-ce nu cugăta cu creierii și nu simt cu inima directorului ei.

Pașania asta, situația ridicolă în care au ajuns, să le fie confrăților dela Brașov spre învățatura... Lor și altora!

Demisia lui Fejervary. Ministrul de honvezi a demisionat și el. Se zice că din cauza de boală. Se afirmă însă că și din cauza primirii în cabinet a lui Horváth. Sigur nu se știe. Vorba e că Széll a reușit să l'facă a-și retrage demisia.

Evoluția „ideei.”

Decapitată de Rákosi, cu „restitus in integrum” în urma unei operații oratorice a primului ministru, „ideea de stat maghiar”, utopie mai mult s'au mai puțin intelectuală, își are și ea istoricul său, punctele fixe în evoluția sa, ca ori-ce poveste plasmuită întâi și înflorită în urmă, avînd farmecul iluziilor ademenitoare pentru copilaria șovinistă, s'au șovinismul copilariei desmățate.

Sunt decenii decînd cu „ideea” aceasta se frământă creierii „patriotici”, de când e purtată din gură în gură ca lozincă a mîntuirii și mării țării, ca temelie a statului, — dar în lege nu există, n'au putut-o vîri șovinistii, oricât le e de draga și ori-cât au fost și sunt de tari.

Dar încercări s'au făcut să-l facă intrare în palatul constituției; însă pe cât de minunată și umflată e reprezentată în afară, tot așa de pe tirite, și pe fereastra mică din dos, își încercase norocul parvenirei.

Tisza Kálmán se încercase s'o „sangeze” în § 18 al articolului de lege XXVI din 1893, definind „dușmanii față de stat” în modul următor:

„Este de a se socoti de atitudine dușmană față cu statul aceea atitudine, care se îndreaptă contra constituției, (în care e și legea de naționalitate!), contra caracterului național, contra unității, independenței și integrității teritoriale a statului, contra legilor și întrebunțării lui statului.”

Aceasta s'a făcut pentru „ideea” în era „sdrobirei naționalităților.” Unde a ajuns ea azi? Eată cum o circumserie primul-ministru Széll:

„Ideea de stat maghiar este: că în această țeară există o națiune politică unitară, națiunea maghiară...”

Va să zică, actualul prim-ministru numai din punct de vedere politic cunoaște o națiune unitară — deși provoacă o echivoc foarte primejios abuzul de expresiunea „națiune”, când mai adevătată este expresiunea de: stat, și unitate de stat, ceea-ce însemnează, că evoluția „ideei de stat maghiar” în adevăr a ajuns nu la complectitudinea pe care caută unii să i-o atribue, ca a-cunzînd un miez serios, real; ci de fapt „ideea” e cea

mai netrebnică plasmuire, cum a numit-o Rákosi, cu care se înșală pe sine cei ce o mărturisesc și tiranesc pe cei ce nu admit o impostură volnică în talmăcirea legiului țării.

E de înțeles că primul-ministru a ținut seamă, în explicațiile ce a dat „ideei”, de tradiția șleabtei șoviniste în același timp însă, din întregă discuție din parlament se învederează, că ajunsă până și în gura unui maestru al vorbei ca Széll, n'a putut să fie prezentată ca concepțiune cu întemeiere reală, ci evoluând dela „caracter național de stat” la o „unitate politică”. Menită e deci a se întuneca, cu cât lumină și lipsă de patimă nebună se va sălășui în capetele celor ce azi sunt mari și tari.

Sforțările de a identifica „maghiar” cu „ungar”, grație unei sărăcii de limbă, nu au adus și cu atît mai puțin vor aduce de acum înainte biruința unei utopii, fie cât de ademenitoare, fie cât de înfloritate.

EATĂ-I!

Cine dintre Români s'au făcut „ri-porteri” pe la zările kossuthiste, — se întrebau mai alaltăi-ri confrății nostri dela „Tribuna”. Le-am răspuns atunci, că e destul să observe confrății *cine dintre Români sunt injurați în „Egyetértés” și îndată vor ghici în ce tabără sunt Români „ri-porteri”.*

De când s'a înflintat adevărul nostru, amicii grupăți în jurul „Tribunei Poporului” au avut într'una onoarea să fie atacati, insultați și calomniați în „Egyetértés”. Atacurile acestea au devenit sălbatiche îndeosebi pe vremea campaniei pentru alegerea de episcop. „Egyetértés” voia anume cu ori-ce preț să ne șeze în scaun pe P. C. Sa arhimandritul Hamsea.

Și d'atunci, ține-te! A atacat cu o vemență extraordinară chiar și pe P. S. Sa Episcopul Goldiș și o singură dată l-au laudat cei dela foile kossuthiste: când plecînd la Rontau, P. S. Sa a lăsat pe d-nul Hamsea să i'țină locul!

Intr'o convorbire ce acordase unui reporter maghiar din Oradia, P. S. Sa spusese că între alte motive, a crezut că lăsînd pe dl Hamsea să presiedeze, se mai molecesc spiritele. În zările amice dlui Hamsea, am numit pe „Egyetértés” și fișuca timișoreană, atacurile la adresa noastră sunt însă cu atît mai dese. Fișuca timișoreană — după cum vedem din reproducerea ziarului „Egyetértés” — scrie înfapt la adresa celor din consistor... Și de sigur nu Kossuth Franczi citește „leib-organul” din Timișoara al dlui Iosif Gallu, protectorul dlui Hamsea, ci traducerea i-se trimite d'a gata. Noi avem doar manuscrisul unui scutur al „neamurilor” în care suntem numiți „bandiți”.

Și earăți cine nu l'știe în Diecesă pe alt diac al dlui Hamsea, o existență catilinară cu care de altfel nimeni nu stă la masă, un bețiv ordinar, care când era să-l țoșface poliția pentru vagabondăgiu, a scăpat legitimîndu-se că e... *correspondent* al fișucii din Timișoara, fișuca în care de altfel nimeni n'a fost mai împroșcat decât tocmai P. S. Sa Episcopul Iosif Goldiș...

Știm deci cine face fișuca ordinară. Cine sutenază însă pe această existență catilinară, cine are interes să împingă la infamii pe acest nenorocit care n'are ce pierde?

Nu e greu de ghicit nici aceasta, când vedem că acel „*correspondent*” scrie consecuent contra aceluiași persoane din consistor: Mangra, Ciorogariu.

Cine are interes ca față de acesti bine meritați bărbai ai bisericii noastre în sus să curgă denunțările, că s'elemente anarhice, rei patrioși, dușmanii de moarte a

ori și căruț Ungur, — ear în jos să insulte și să calomnieze?

Cine altul decât dl Hamsea.

Cine altul a putut să dea la „Egyetértés” și știrea despre prezentarea Memorandului în chestia mănăstirilor? Numai d sa și magnauul Galu au intrare la Kossuth Franczi...

Domnii lor le punem deci în socoteală și introducerea ce face „Egyetértés” de la 11 c. reproducând articolul nostru (II) „Românii și Kossuth-știi...”

În introducerea aceasta a ziarului Kossuth hist se scrie, între altele:

„C-le mai necrușătoare stacuri în-
contra Ungurimei totdeauna „Tabana Popo-
rului” din Arad, foaia de casă a Episcopu
lui Goldiș, a publicat...”

Doamne neadevăruri sfuțate. Într-un d
toate noi nu stacăm Ungurimea, ci după
cum se dovăd știe chiar prin articolul ce
reproduce „Egyetértés”, atacăm pe soviniști,
pe nababășii Kossuthiști. A doua: am des-
mintit deja când s'a afirmat într-o oară și
în chipul cel mai categoric desmintim că
am fi organul d-lui episcop Goldiș...

Mat scrie despre noi:

„Ziarul acesta, înaintea cu un sa a
vroit să se alieze cu Curtea Vieneză în
contra Ungurimei; ea trage la carul prim-
ministrului român Sturdza, și de ani de zile
face ceartă între elementele conducătoare
ale Românilor...”

Mat la vale e lăudat Babes!

Mat trebuie oare comentariu?

Cât privește acum știrile privitoare la
redactorul nostru Răssu Șirianu, acesta a stat
întotdeauna mai sus în opinia publică, de
cât să fi simțit nevoia să reflecteze la în-
familie debitate în contra lui de condeiele
simbrișe ale „neamurilor” prin fișica —
obesă din Timișoara. Na vom reflecta nici
acum, ci punem o singură întrebare:

Magnificul domn arhimandrit Hamsea,
preacuviosul stareț ce zice despre daraverea
cu — plagiatu'?

Ca „Egyetértés” nu va lua notă și de-
spre acest articol apărut în foaia noastră,
asta-i sigur.

Programul partidului radical-național sârbesc.

Ziarul sârbesc „Zastava” din Novisad
publică într-unul din numărul săi ultimul pro-
gramul partidului radical-național sârbesc
din țările coroanei sfân. Stefan, cuprinzând
următoarele șapte puncte; 1. Crearea de
garanții contra violării autonomiei, cum a
fost cea din cauza denumirii patriarhului.
2. Alegerea episcopilor are să se facă prin
representanța poporului. 3. Alegerea liberă
a parochilor fără să-i premeargă o candi-
dare prin consistor. 4. Organele autonome
să țină regulat adunări. 5. La alegerea
de episcopi să nu voteze preoții și învăță-
torii după bresle, ci singuraticii ca alegători,

având să se valideze principiul egalei in-
dreptății a tuturor voturilor. 6. Ștergerea
ori-cărei pedeci la exercitarea dreptului de
vot. 7. Partidul radical național se va
strădui să delature toate defectele autonome
cu statul disciplinar și o lege de incom-
patibilitate. — Bine înțeles programul acesta
se referă numai la politica bisericească a
Sârbilor radicali.

Plagiatură — gheșeft.

(Urmare).

Permiți-mi-se acuma, vorbind de
plagiatura d-lui H., să ating în scurte
cuviate și felul plin de scaderi, cum
a știut D-sa a „folosi”, va să zică a
manua din punct de vedere științific
și tehnic opurile la cari se provoacă.

Scăderea cea dintâi și mai mare
e lipsa sistemului de espunere și grupare
a materialului ca întreg și lipsa de ro-
tundizare a singuraticelor tractate, cum și
defectuositatea lor. Așa, că în multe lo-
curi pare materialul ca aranjat din
— furcă. Dovadă de zel și pricepere!

Biserica ortodoxă în genere nu
e nici eu un cuvânt atinsă în peri-
oada V bisericească. Nu și-a adus
aminte dl H., de biserica sa? Ori,
doară e calvin ori papistaș, căci nu-
mai de aceștia știe în perioada V-a
a istoriei sale?! Și apoi acesta e ma-
nual corespunzător intru studiul isto-
riei bisericești pentru un institut teo-
logic ortodox — după părerea d-lui
Hamsea.

Dar de prelucrarea d-lui H. ce
voiu zice, sfinte Doamne? N'am s o
zic eu; caracterizează-se ea însăși din
destul ca superficială, confusă, naivă,
plină de contradicții, nonsensuri, pa-
rafrasări chilometrice.

Nu zimbiți, vă rog; nițică răb-
dare și veți ave cauză să zimbiți,
după ce vă presint câte-va specimene
din cari transpiră adevărata forță și
originalitate a d-lui Hamsea ca autor.

Di redactor n'a avut timp să și
mai revază manuscriptul după ce-l
trece prin foarfeci (deoare-ce — bag-
seamă — îi va fi stat la spate eule-
gătorul toropit, alteum nu ar fi scris
(Bis. și Șc. a XVIII pag. 402; ms.
Partea I pag. 113.) odată, cu litere,
că „doară” eresuri împedecă lucrarea
pacinică și dezvoltarea bisericii, ear
în fapt specifică și tratează numeri-
sând cu I, II, și III. trei eresuri.

Și tot așa („B. și Șc.” a XIX
pag. 202; ms partea II. pag. 30) zice:
„De alta parte catolicii (ar vrea să
zică D-sa — apusenii) s'au intrunit la
a. 1526 la Torgau și au făcut o alianță
pentru apărarea învățăturilor lui Lu-
ther”. Apoi să fie asta altceva decât
superficialitate?

Să vă dau și un specimen de stil
și logică. „Neliniștind în mare măsură
aceasta ceartă doctrinară liniștea și
capacitatea (?) de apărare a impe-
riului...” (B. și Șc. a XV. II pag. 402;
ms. I. 113).

Apoi: „Arianismul este un crân-
cen și primejdios război civil, intern,
în biserica”. (B. și Șc. a. XVIII pag.
124; ms. I. 61.) „Crâncen” stil și
„primejdiosă” logică! Dar este oare
și război civil extern? Război civil,
intern, în Biserica! N'ar ști să ră-
spundă dl H.: Cum e războiul civil,
extern dară; și pe ce se deosebește
de războiul civil, intern? ori dacă este
război civil, în Biserica: de ce mai
zice și intern?

Și apoi, dacă cineva e atât de
reu certat cu stăruința și logica, cum
nu se va certa și mai reu cu cerin-
țele pragmatice, cari normează cum
este a se tracta materialul istoric și
cum sunt a se presenta adevărurile
istorice?

Etă un specimen de prelucrare:
La pag. 393 a anului XVIII din „Bis.
și Șc. (ms. I. 108) scrie titlul: „Lă-
țirea creștinismului în perioada a doua
a istoriei bisericești”, și îndrugă din-
josul acestui titlu în optzeci de șire
verzi-uscate, respunzând titlului d'abia
la sfârșit prin 6 (zi șese) șire. Asta
i-a fost ursita bietului titlu, și pace!

(Va urma.)

Casina Română din Cluj.

— Febr. n. 1902.

(Urmare și fine).

În fine credem că spre ilustrarea stă-
rei bune financiare a „Casinei” cu sfârșit-
ul anului economic 1901 nu vor fi nein-
teresante încă următoarele date pozitive:
s'au cumpărat în decursul anului 1901
noul aranjament mobilier cu totul în preț
de 1449 cor. 85 fil. și cu toate că afară de
această poziție extraordinară de lipsă spre a
aduce în ordine stările în toate privințele
desolate ale Societății noastre totuși cu

sfârșitul anului a fost în bani gata un rest
de casă de 655 cor. 30 fil.

O fatală aparițiune e între multele
părți îmbucurătoare scoase în relief în ac-
tualul raport faptul că restanțierii din anul
trecut 1901 și din anii anteriori sunt de-
tori casinei cu 742 cor. 16 fil. Nu putem
destul regreta necesitatea asupra acestui
fapt, care de sigur nu se poate scuza, cu
atât mai puțin, cât între d-ții restanțierii
sunt și unii al căror nume ar trebui să
fie garanți că nici că sunt în stare a se
substrage unei datorințe atât de elemen-
tare și modeste față de o instituțiune ro-
mânească atât de importanță din toate
punctele de vedere cum e casina româ-
nească din Cluj. Dumnezeu le îndrepte
mintea și inima!

Patronilor marinimoși, cătră cari prin
decisul adunării generale a acționarilor
„Economului” din 21 l. c. st. n. s'a ală-
taturat și „Economul”, banca română din loc
renunțând în urma propunerii direcțiunii
la suma de 375 cor., ce o avea banca
pretensiune în contra Casinei — precum
și membrilor ordinari și ajutatori Casina le
spune și pe aceasta cale mulțămintă pentru
binevoitorul concurs ce i-au dat în anul
trecut, ce speră că nici în viitor n'o să-l
detragă ear prețuitei D-Voastră foi mulță-
minte înaintate pentru publicarea acestui
raport.

Din însărcinarea Adunării Generale a
„Casinei”

pentru Comitet:

Dr. Ioan Vajda-Voevodu,
secretarul Societății de lectură
române din Cluj.

Războiul buro-englez.

Mat zilele trecute presa engleză
iubila, pentru-că lângă Garismith En-
gleziti au prins 500 Buri. Vestea acea-
sta era oare-cum o mângâiere pentru
desastrul ce pășiseră, tot atunci.

Iese însă adevărul la iveală că
și mângâierea aceasta nu avea basă:
cei 500 Buri prinși, după cum rapor-
tează acum chiar Kitchener, nu erau
luptători buri, ci erau femei și copii,
cari sub conducerea lui Ian Meyer,
s'au predat de bună voie. Ei toți erau
din Heidelberg și plecaseră în urma
luptătorilor. Întâlnind tupe engleze,
se înțelege că nu erau să înceapă
luptă.

Rău trebuie că stau acțiunile En-
glezilor dacă până și prin astfel de

CLEOPATRA.

ROMAN

37

de

HAGGARD RIDER.

Traducere de Hero.

— Auziam mai întâi lingușirile — zise
ea — și acum, ca să mă se strice dulceața,
ni-se dete și doctozial! Fii atent Delius.
Acusele ce sunt cuprinse în acea scrisoare,
sau mai bine acel ordin, nu sunt adevărate,
la ceea-ce ne pot fi martori toți. Dar
nu acum și nu în fața ta e locul să ne rec-
tificăm faptele războinice și de stat. Și nu
ne vom părăsi regatul, ca să călătorim în
Gilicia îndepărtată, ca un serman vinovat
și să ne apărăm cauza înaintea scaunului
nobilului Antonius. Dacă Antonius voeste
să vorbească cu noi și voeste să se cha-
stioneze în afaceri de stat: e deschisă în-
aintea lui marea, și l vom primi cu grația
noastră regească. Să vină el aici. Aceasta
e răspunsul nostru pe seama ta și a trium-
virilor o Delius!

Dar Delius zimbea numai, ca cel ce
voeste să alunge supărarea, și zise eară:

— Stăpâna Egiptului tu nu cunoști
pe marele Antonius. În scris e rece, și și
aruncă gândurile pe hârtie, ca și când le ar
fi scris cu o suliță muiată în sânge. Dar
dacă stai față în față cu el, mai ales tu,
l vei cunoaște de cel mai blând luptător,
ce a învins vr'odată. Gândește te bine, stă-
pâna Egiptului, și vino. Nu mă trimite de

aici cu vorbe atât de mândre, căci dacă l
chemi pe Antonius în Alexandria atunci
vai el, poporul Niului și chiar ție, regiul!

Căci atunci el va veni înarmat și răz-
boinic, și ai putea pați rău, provocând în
contra ta puterile unite ale Romanilor.

Te rog deci să cedezi invitații. Vino
în Gilicia; vino cu daruri de pace și nu
înarmată. Vino împodobită cu frumusețea și
și hainele tale cele mai pompoase — și
atunci n'oi să te tem de nobilul Antonius.

Delius tăcu și se uită la Cleopatra cu
o privire semnificativă; pe când eu înțel-
gând alusia, am smițit cum îmi năvălește
sângele revoltat în față.

Cleopatra asemenea înțelese, căci am
văzut cum își rezima bărbia de mână, pe
când în ochii ei se reflectau norii negri ai
gândurilor. Așa stătu ea o vreme nemiscată,
pe când Delius cel șiret o privea curios.

Bară Carmion care sta lângă tron
între celelalte fete asemenea înțelese ce vrea
Delius să zică, căci l se aprinse față, ca
norit de vară pe cerul de apus, când îl
luminează fulgerul.

Pe urmă fața ei devine eară palidă
și liniștită.

În fine grăi Cleopatra:

— E o grea întrebare asta, zise — și
de aceea nobile Delius avem nevoie de
timp, ca să se coacă judecata noastră. Ră-
mâi la noi și petreceți așa, după cum ne
permiț mijloacele sărăcăcioase. Peste zece
zile vei primi răspunsul.

Deputatul se gândi un moment, apoi
răspunse zimbind:

— Bine, stăpâna Egiptului. De azi
în zece zile voi veni după răspuns, ear în

a unsprezecea zi mă voi imbarca, ca să
mă întorc la stăpânul meu Antonius.

Cleopatra dădu din nou semn; trom-
petele sunară, și Quintus Delius se retrase
înclinându-se.

XVII.

În aceeași seară Cleopatra mă chemă
în odaia ei.

Când am intrat la ea, am găsit-o în
stare suflătoare turburată; nici odată n'am
văzut-o așa de încercată. Era singură în
odăie și umbra încoaci și încolo pe par-
chetul de marmură, ca o leocică în colivia
pe când în creierul ei un gând îl alunga pe
cel alt, și fiecare idee ce norii, cari trac
pe deasupra apei, pe o clipă își reflectau
umbra în ochii ei adânci.

— Aici ești Harmachis? zise, oprin-
du se pe un moment, întinzându-mi mâna.
— Sfătuește-mă te rog căci nici odată
n'am avut mai mare lipsă de sfat ca acum.

Ah, ce zile au trimis zăii asupra mea:
agitare, ca înușt oceanul! Din copilărie
încă, n'am cunoscut pacea, și se vede nici
nu voi avea parte de ea în vece! Abia cu
greu am scăpat de pumnalul tău, Harmachis;
deja ca pe neașteptate, ca o furtună,
care din depărtare nevăzută s'a îngâmă-
dit pe orizont, cade asupra mea această în-
curcă.

Am examinat pe acel om cu fire de
tigră? Cum mi-ar plăcea să l prind în cură!

Ce nețel vorbă! Mă lingușea ca pisica în
tinzindu și cu toate acestea ghiarele spre
mine. Am fost atent la scrisoare? Se vede
primejdiosă. Cunoșc pe acel Antonius.
Numai odată l'am văzut pe când eram fată
tină în dezvoltare; dar ochii tot-deana

mi-au fost ageri și străbăteau în sufletele
oamenilor. E jumătate Hercules și jumătate
neban; dar printre nechibzuinta lui se pu-
tea remarcă genialitatea. Îl pot conduce
ușor aceia cari se apropie de sufletul lui
pe calea plăcerilor; dar dacă îl contrariază
e dușman irreductibil. E credincios prietini-
lor, pe cari îl iubeste, adesea se lușcă înușt
pe sine în mod pervers. E suflet mare îndră-
snet și virtuos în mijlocul vicisitudinilor vieții;
în bine însă e nechibzuit și rob al femeilor.

Cum se poate tracta cu'n asemenea
om, pe care soartea și sila, poate contra-
voituri lui l'a așezat pe creșta valurilor
norocului; Odată poate va a'unca de pe ele
și se va cufunda, dar până atunci va cutreera
lumea și va ride de cel-ce se înecă.

— Antonius e numai om, răspunsei,
— și încă de aceea, cari au mulți inimi
și fiind că e numai om poate să și cadă.

— Așa e, poate să cadă, dar e numai
unul dintre triumviri. Acum când Casius s'a
mutat acolo unde numai nebunii pot ajunge,
Roma îl pot rășări capete de piatră. Do-
boară-l pe unul și altul îți va sări în ochi.

Acolo e Lepidus și cu el tinărul Octa-
vian, ai cărui ochi reci privesc încă cu zim-
bet triumfător asupra osemintelor secului și
nevrednicului Lepidus, și ale lui Antonius
și Cleopatra. Dacă nu mă duc în Gilicia,
însemneză-ți: Antonius va încheia pace cu
parții, și luând drept adevăr poveștile ace-
lea, pe cari le spun ei despre mine și în
realitate e puțin adevăr în ele — se va
arunca cu toată puterea asupra Egiptului.
Și atunci ce ne vom face?

— Ce ne vom face? Îi vom alunga
în Roma.

neini sunt siliți să mai inspire curaj, pe o zi două, luptătorilor oboși și descursgiați, dar mai ales opinii publice revoltată.

Pe când în Londra Englezii fac prețurile de încoronare a regelui Edward al III-a și vorbesc despre condițiunile păcii, în Transvaal sosesc mereu știri nefavorabile pentru Englezi. Delarey, vestitul comandant bur, pe care Englezii nu l-au pușcoate din munții Transvaalului apusean, până cum am arătat ieri, a distrus o divizie engleză, care era comandată de lordul Methuen. Perderile englezilor, după telegramele lui Kitchener, sunt: 41 morți, răniți grav și 201 prinși.

Chiar însuși Methuen a fost rănit și a fost prins, Methuen care este cunoscut de pe timpul ciocnirii de lângă orașul Graspan. Știrea dată din partea lui Kitchener nu e de tot adevărată, căci o telegramă particulară zice, că Delarey a distrus o comandă de 2000 oameni și că perderile englezilor sunt: mai mult de 300 oameni morți și răniți. Ministrul de război englez Brodrick crede, că aproape toate telegramele date de Kitchener ar fi corecte. Kitchener face perderile englezilor mai mici. E sigur, că Methuen e în mâinile lui Delarey și că el a declarat că el va elibera pe Methuen. Mai mult de 20 ofițeri englezi sunt de asemenea prinși. În Londra știrea acestei pierderi a produs mare panică, întocmai ca după înfrângerea dela Kolenzo și Spionkops. Ministrul Brodrick citind telegrama primită dela Kitchener a produs d'asemeni o profundă impresie, întocmai ca vestitele telegrame ale lui Buller, când aceasta a raportat despre înfrângerea englezilor de lângă Kolenzo. Și telegrama lui Kitchener începe: *Cu părere de rău anunț*.

Tot orașul e în mare febră și așteaptă telegramele din Transvaal cu mare atenție.

Au sosit următoarele telegrame: Londra, 11 Martie. Telegrama lui Kitchener conține următoarele: „Eri divizia lui Methuen a fost atacată de comandantul Delarey. Englezii s'au bătut vitejește dar au fost învinși. Perderile noastre sunt: 41 morți, 71 răniți greu și 201 prinși. Methuen a fost rănit de un glonț în piciorul stâng. Rana nu-i este gravă. Acum este prizonierul Burilor.

Londra, 11 Martie. Telegrama primită ieri dela Kitchener este din cuvânt în cuvânt următoarea:

„Spre marea mea părere de rău trebuie să anunț lucruri triste despre Methuen.

— Ah, ce ușor s'ui tu asta Harmachis, și se poate dacă nu eu azi și câștigat acel joc, pe care l'am jucat înainte de asta ca două spre zece zile, tu ca Faraon, și fi putut face acest lucru, căci în jurul tronului tău ar fi fost întreg Egiptul. Dar pe mine nu mă iubeste Egiptul și nici stăpânii mei greci; numai în zilele trecute am sădit conspirația voastră în care făcea parte jumătate țara. Dacă Egiptul mi ar fi credincios, într'adevăr: azi putea sta față cu toată puterea armată a Romei; Dar Egiptul mă urește, și tot așa de bucuros se supun Romei ca și Grecilor.

Dar m'asf putea apăra și dacă azi avea destul aur; căci eu buni poș cumpăra soldați, cu cari trebuie să astup gurile lacome ale războaielor. Dar nu-s; casele de tesaur sunt goale, și deși e destulă bogăție în țară totuși mă conturbă datorile. Războaiele sleesc punga și nu știu de unde să acot și numai a talant. Dar dacă tu Harmachis, care ești preotul piramidelor (și Cleopatra se apropie mai mult de mine și mă privește drept în ochi) dacă poate nu minte credința veche moștenită și tu mi-ai putea spune, unde s'au putea găsi comorile, ca să măntui țara de peire, și pe mine de ghiarele lui Antonius? Vorbeste așa e?

M'am gândit un timp și pe urmă răspunsei:

— Și dacă ar fi adevărat svonul, și dacă într'adevăr și azi arăta comori, pe cari li-a îngâmădit Faraonul străbun pentru trebuințele Chemului: de unde azi putea ști eu, că tu într'adevăr le vei folosi spre binele țării? (Va urma).

Methuen a plecat din Viburg la Lichtenburg cu 800 călăreți, 300 pedestrași, 4 tunuri și un tun cu foc dublu. Vineri trebuia să se întâlnească cu generalul Greenfeld, care avea sub comanda sa 1300 soldați, dar Joi dimineața a fost atacat de Delarey între Twebasc și Palmietkiell. **Burii au suprins pe Englezi din 3 părți de odată.** Ei au atacat cu multa violență și chiar au urmărit pe călărașii englezi până lângă Meringbourg. **Perderile Englezilor sunt mari.** Burii au prins pe Methuen, care e rănit la picior, și pe toți ofițerii englezi. Afară de aceasta au luat toate carele cu muniții și praf de pușcă, căci cavalerimea noastră nu a putut salva nimic. Despre numărul morților și răniților nu am primit date corecte, dar mi-e frică, că perderile noastre ar fi mari. Rog pe excelența Voastră ca să nu publice telegrama aceasta, până nu voi face un raport final despre aceasta înfrângere. Am trimis 3 regimente cavalerime și 2 regimente de pedestrii pentru urmărirea Burilor. Kitchener.

Londra, 11 Martie. Lordul Kitchener în telegrama de Sâmbătă mai scrie următoarele: „Majorul Pariz, care a sosit cu cavalerimea urmărită de Burii la Kranisban, anunță: „Eu am luat comanda dela Methuen în trupa de rezervă. Intreaga comandă a plecat dela Twebosch dimineața la 3 oare. La 8 ore a. m. am fost atacat de Burii și înainte de a primi ajutor din oraș, unde sunt 2 regimente ca garnisoană. Burii cu un atac violent au rupt cordonul de apărare englez compus de pedestrași. Mai în urmă au pătruns din două părți de odată între carele cu muniții. *Catârșii speriați au luat-o la fugă; boii și caii de asemenea.* În tabăra engleză s'a făcut o mare incurcă. Ei cu 140 soldați am încurajat care rămase cu praf de pușcă. Burii însă au rupt cordonul și au prins pe Methuen și pe ceilalți ofițeri englezi. Atunci a fost rănit și Methuen. Mai pe urmă majorul Pariz a fost silit să capituleze, dar Delarey luându-i sabia, l-a eliberat. Methuen este încă în tabăra Burilor ca prizonier.

Londra, 11 Martie. În casa deputaților când Brodrick a citit telegrama lui Kitchener, privitor la înfrângerea de Joi, Irlandezii au aplaudat. La aceasta Englezii din celelalte partide au răspuns cu: „Pfu! pfu!“.

În Casa de sus telegrama lui Kitchener a fost citită de Beiglan, secretarul ministrului de război Brodrick. Lordul Roberts și a exprimat dorința, ca guvernul să trimită o telegramă, prin care să-și exprime condolențele față de gen. Methuen. Lordul Spencer acuză pe Methuen, că se poartă foarte rău în război, dar lordul Salisbury, prim-ministrul a zis, că e sigur despre purtarea bună a lui Methuen, căci în multe războaie, nu demult în Afganistan s'a purtat minunat.

Bruxel'a, 11 Martie. Agenția „Le Petit-Bleu“ primește din Africa-sudică o telegramă particulară, care anunță, că Burii au prins 1000 englezi și li-au luat armele. Numărul 201, dat de Kitchener este numărul Englezilor, cari nu au fost eliberați.

Londra, 11 Martie. Telegrama lui Kitchener, privitoare la înfrângerea Englezilor a produs în tot orașul o mare panică. Asemenea și știrea, că Methuen e în mâna lui Delarey. Dela înfrângerea lui Buller lângă Colezo, nu s'a pomenit așa mare senzație în Londra. Știrea se pare cu atât mai grozavă, că Kitchener nu raportează câți morți și răniți au Englezii. E de temut că perderile să nu fie de două ori așa mari, precum le raportează Kitchener. Foile acuză pe ministrul de război că așa general bun ca Methuen, care luptă demult în contra Burilor, a fost bătut și a fost prins. **Perderile Englezilor sunt 1000 de soldați morți și răniți.** Aceasta nu este sigur, dar după multele telegrame

particulare, care sunt de-sigur mai temeinice ca ale-lui Kitchener, este mai mult decât probabil. După rapoartele lui Kitchener divizia comandată de Methuen a fost compusă din 1300 soldați. Aceste rapoarte nu sunt corecte, căci agenția Daily-Express a primit o telegramă în care se raportează, că Methuen a avut sub comanda sa mai mult de 2000 soldați și că aproape toată divizia a căzut în mâinile lui Delarey. Afară de toate aceasta Burii au luat dela Englezi 7 tunuri sistem Krop, 38 care cu muniții și 15 butoaie cu praf de pușcă. Toți ofițerii au fost prinși și Delarey a declarat, că îi va ținea prinși ca zălog, ca așa Englezii să nu poată împușca nici un comandant Bur.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 12 Martie n. 1902.

Alegeri la primăria din Arad. În consiliul de azi al orașului se vor alege mai mulți funcționari inferiori, între alții două locotenenți de poliție, ofițeri ajutători și alții. Concurenți sunt câți frauză și iarbă.

Budgetul României. În ședința de Luni a Camerei României, după o vorbire a d-lui prim-ministru *Di Sturdza* s'a votat cu *unanimitate* de voturi (74) proiectul de buget pe anul viitor finanțiar 1902—1903.

Reamintim amicilor nostri că în vederea congregațiunii de Vineri, Joui seara se va ține conferința prealabilă a membrilor români ai congregațiunii la otelul „VAS“.

Promoțiune. Distinsul tiner Ioan Gaita din Faget, a fost promovat la universitatea din Budapesta doctor în științele juridice. Îi felicităm călduros.

Concert. După-cum suntem informați, Duminică la 18 c., la 5 ore p. m. va fi un concert dat de celebrul Bulls Pál, cântăreț de cameră și operă în sala mare dela Crucea Albă din Arad. E neluând, că va fi unul dintre concertele remacabile ce s'au dat în anul acesta în oraș. Va fi un concert clasic și publicul cu drept cuvânt așteaptă cu nerăbdare, fiind Bulls un cântăreț celebru și serbătorit. Mare parte din bilete s'au vândut deja și ce mai este, se poate procura la librăria *iff Klein Mór*.

Vremea e ca în Aprilie: foarte schimbătoasă. Ieri a fost vânt și apoi soare, iar pe azi dimineță ne-am pomenit cu zăpadă destul de abundentă.

Felicitări lui Szell și Horánszky. În ședința de azi a consiliului orașenesc din Arad, între alte propuneri este a se felicita primul-ministru Szell din incidentul decernării sale, iar Horánszky pentru intrarea sa în minister.

Congres bisericesc sârbesc, după cum scrie acum chiar „Peeter Lloyd“, se va convoca pe ziua de 8 Iunie. Ear algerle de deputați la congres se vor ține în Aprilie. Patriarhul Brancovici a și sosit deja la Budapesta, fiind invitat și la prânzul de Carte, de alaltieri, când a stat la dreapta M. Sale. Sinodul arhiepiscopesc sârb va decide și cu privire la alegerea de episcop în Timișoara.

Adunarea generală a institutului de credit și economii „Lugojana“ s'a ținut sub prezidiul directorului ei executiv, Dr. George Popoviciu, Sâmbătă în 8 Martie 1902. Președintele — scrie „Drapelul“ — prin o vorbire potrivită salută pe cei prezenți și mulțumește pentru viul interes ce-l dovedesc prin participare în așa număr: frumos și după ce constată, că în sensul § lui 31 din statute adunarea generală este capace a aduce hotărâri valide declară ședința deschisă. Prezenți sunt 37 acționari, cari reprezintă 385 acții. Se procede la constituire și se alg cu unanimitate de bărbați de încredere domnii Mihai Bésán și Paul Crașovan, ear de notar Vasile Jurca jun.

— Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere precum și bilanțul se aprobă din partea adunării generale cu unanimitate și se dă atât direcțiunii cât și comitetului de supraveghiere absolutoriului. Propunerea direcțiunii referitoare la distribuirea profitului curat de 36751-80 cor. se primește și adevă: Fondurile societății se dotează cu însemnata sumă de 8275-10 cor. prin ce aceste ajung suma de 74 022 80 cor. dividendă acționarilor 24000 cor. drept ce cuponul Nr. 6 se răscumpără imediat după adunare cu 16 cor. Remunerat direcțiunii, comitetului de supraveghiere și funcționarilor s'au dat 2840 cor., pentru scopuri de binefacere frumoasa sumă de 1500 cor. ear restul de 13670 cor. s'a transpus pe anul viitor. Devenind prin sortare două locuri vacante în direcțiune, se face alegerea și se relege domnii George Iacobescu și George Albaescu, intrând fiecare totalitatea voturilor. Fiind ordinea zilei esauriată ședința se ridică la cerele 1.

Matilda Seroo, celebra literată italiană amescută fiind în panamina dela Neapoli, a fost pusă sub acuzare, pentru că ar fi primit câte 200 lire dela doi solicitanți de slujbe, căror le promisese că i va ajuta să fie numiți păzitori la muzeu.

ULTIME ȘTIRI.

Londra, 11 Martie. La Meribogo, unde Methuen a fost prins ear ostirea lui zdrobită, Englezii au avut pierderi mai mari decât a mărturisit ieri în Camera Brodrick. La sfârșitul săptămâni trecute Englezii mai suferiseră o înfrângere, despre care nu s'au publicat însă până acum amănunte,

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Primire de prăvălie.

P. T. Public!

Am onoare a aduce la cunoștința On. public, că foata

prăvălie de coloniale

a lui Lázár Péter din fața reședinței episcopului român, colțul stradet Révay Nr. 10, tocmai acum am luat o în primire și sub propria mea firmă

DONÁTH SIMON

voiu conduce-o mai departe, cu tot din nou arangestă.

Stăruința mea va fi, ca în toată privința să satisfac pe Stim. mei cumpărători prin aceea, că tot deauna voiu ținea în deposit marfă și articoli din cei mai proaspeți, și anume: tot felul de articoli coloniali și sudici, precum și cele mai fine romuri, tei și cognacuri; apoi: cele mai proaspete ape minerale, veritabile și curate vinuri de masă, excelent silvoriu de Sirmiu și tot felul de asemenea articoli — pe lângă prețurile cele mai avantajoase.

Rugându-mă de spriginul On. public, sunt Arad, în Martie 1902.

731 2—3

Cu distinsă stimă:

Donáth Simon.

Hotel „VAS“

cafenea, restaurant și berărie.

Local de întâlnire al inteligenței române din loc și din provincie, unde se găsește cu prețul cel mai avantajos *mâncări de casă, vin excelent și bere Dreher*. Un prânz de 3 plese 1 coroană.

Oaspeților dela hotel le stă la dispoziție, pentru ori ce tren care sosese sau pleacă, *omnibus sau trăsură*.

Prețul camerelor este, dela 1 cor. 60 fil. în sus.

Curățenie exemplară, pe lângă asigurarea unui serviciu ireproșabil.

Roagă prețiosul sprigin.

685 12—

Cu deosebită stimă

Veduva Duffner Jozsef.

Banca generală de asigurare mutuală.

„TRANSILVANIA“

IN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bichiș, Bihor, Călnad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II.) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

423 — 72

„Nădlăcana“

institut de credit și economii, societate pe acții în

NĂDLAC (Nagylak) comitatul Cienadului.

Fondată la 1897 cu un capital social de 100.000 coroane în 1000 bucăți acții à 100 coroane.

Acordă: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți și imprumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear deponenții primesc după banii depuși 5% interese.

545 — 47

Direcțiunea.

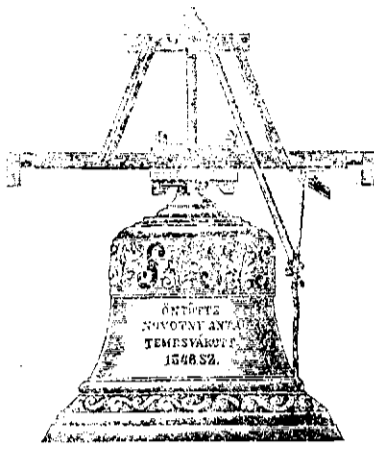
Premiat cu medalia cea mare milenară la expoziția din Budapesta în 1896

Turnătoria de clopote și de metal
a lui

Antoniu Novotny

în Timișoara-Fabrica,

se recomandă spre pregătirea clopoteilor noi, precum la turnarea de nou a clopoteilor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adjuștări de fer bătut, construite spre a le întorci cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin care se sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de ruine inventate și mai de multe ori premiate, cari sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri după figura S și pentru aceea au un ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede mai placut și cu vibrarea mai voluminoasă decât cele de sistem vechiu, așa că un clopot patentat de 327 kg este egal în tonul unui clopot de 408 kg. patent după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopoteilor vechi cu adjuștare de fer bătut. — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

505 — 51

Lucru solid, durabil și elegant. — Marfa gata din materialul cel mai bun.

Sistem nou

la favorul fotografiării gratuite în marea și bogata prăvălie a lui

PORTER VILMOS

ARAD, piața Libertății în edificiul renovat al porții-de-fer.

Pentru-ca să înlesnesc răspândirea fotografiilor în mărime naturală, cu începere de azi introduc în prăvălia mea următorul sistem nou: Casseta mea va estrada publicului chitanță despre toate cumpărările, fie acelea ori cât de neînsemnate, și îndată-ce cumpărările se urcă la suma de 20 coroane

dăruiesc cu totul gratis, după ori-ce posă, un portret în mărime naturală înalt de 65 centimetri, luorat artistic și fidel, avându a se plăti 3 coroane numai pentru imponentul cadru de hârtie al posei.

Nu trebuie, prin urmare, a se cumpăra deodată

în preț de 20 coroane, pentru-ca On. mei cumpărători să dobândească o posă în mărime naturală, ei cumpărarea se poate face și în rate; pe o fotografie pot să figureze două sau și mai multe persoane!

Pentru sezonul balurilor secția prăvăliei mele de mode atât pentru bărbați, cât și pentru dame, e înzestrată excelent. Pentru serate și petreceri recomand obiectele mele de tombola, foarte variate și interesante.

Arad, la 1-a Ianuarie 1902.

Cu stimă distinsă:

PORTER VILMOS,

Mare prăvălie în piața Libertății, în edificiul renovat al porții-de-fer.

648 — 14

Mare deposit de pălării bărbătești în calitatea cea mai fină din fabricele cele mai renumite.